

FAMILIEGUDSTJENESTE MED DÅP OG NATTVERD

Fastelavenssøndag med karneval

Fjellhamar kirke 10. februar 2013

Lukas 18,31-34

PREKEN – En dårlig klovn med to hemmeligheter

(Alle barna kan komme frem og sitte på gulvet her fremme. Jeg er utkledd som klovn.)

Har dere vært skikkelig syke noen gang? Sånn at du ikke orker noen ting? Du klarer ikke gå på beina, må bæres inn og ut av senga, andre må gi deg mat, ja, mate deg. Og kanskje til og med greier du ikke å vite når du skal gå på do, så du må vaskes og skiftes på. Det er noen her som har det sånn akkurat nå og det varer kanskje et år. Men de er ikke sjuke. Det er Silje, Silje og Theodor, de tre dåpsbarna.

Jeg var også skikkelig sjuk en gang bare for noen år siden. Greide å spise og drikke selv, men det var veldig lite. Heldigvis greide jeg å gå på do selv. Selv om jeg klarte å gå var det veldig slitsomt og jeg lå mye i senga. Kanskje en måned i hvert fall. Det var en så alvorlig sykdom at det var mulig jeg kom til å dø. Men det gjorde jeg ikke. Og nå er jeg frisk som en fisk! Og har det bra og kan gjøre alt jeg vil. Men dere nå skal jeg fortelle dere den neste hemmeligheten. Hvis dere tør å høre den da? Jeg har grua meg litt til å fortelle denne. Vi prøver. Jeg skal dø. Jeg kommer ikke til å overleve. Jeg vet ikke når, men jeg kommer til å dø en gang. Jeg slapp å dø når jeg var 40 år, jippi, men kanskje jeg kommer til å dø når jeg er 50? Eller som de fleste i Norge i dag, når de er 80? Jeg vet ikke, bare at jeg skal dø en dag. Glad jeg ikke vet når det blir.

Men hva slags hemmelighet var det da? Er det ikke karneval og fest i dag, da? Og er ikke jeg en klovn som skal få dere til å le? Da glemmer vi dette snakket om å dø. Som dere skjønner, jeg er en dårlig klovn. Nå skal jeg snart fortelle dagens bibelfortelling for dere. Jesus og disiplene er på vei opp til Jerusalem. Hva er det dere gleder aller mest til? Det aller gøyeste dere vet om? Bursdag, jul, ferie og sola, å bli foreldre, besteforeldre?

For disiplene var det å reise opp til Jerusalem litt som jul og bursdag, ferie og fest på en gang. Jerusalem ligger litt høyt opp i fjellet. Dit hadde disiplene, og Jesus, reist mange ganger når de var barn og ungdom. Og voksne. Alle dro dit for å feire de store festene. Hele nabolaget og landsbyen dro sammen, det var skolefri for barna og jobbfri for foreldre. De overnatta sammen på veien, var seint oppe om kvelden, tente bål, de lagde god mat, lekte gjemsel og sisten, cowboy og indianer, de sang sanger mens de gikk sikkert med trommer til, og særlig sang de i de siste bakkene opp til Jerusalem. Og når de kom opp de siste bakkene til toppen av Oljeberget, så de Jerusalem med det fantastiske templet. Der feiret de i flere dager, tusenvis sammen. Man traff fettere og kusiner, onkler og tanter og gamle venner. Og i templet ofret de, sang vakre sanger, hørte leste om den nye kongen som skulle komme fra Gud, og drømte om tida da alt skulle bli bra. Og det som gjorde denne turen opp til Jerusalem enda mer fantastisk for disiplene det var at de nå reiste sammen med Jesus. Han som alle snakket om og likte. Som gjorde veldig syke folk frisk og sa så utrolig mye fint og godt om Gud. Han var deres leder og beste venn. Kanskje han var den nye kongen fra Gud? Gjett om disiplene gleder seg til å komme til Jerusalem!

Helt på starten av bakkene opp til Jerusalem ber han disiplene bli med han litt vekk fra de andre. Han har noe han vil si dem før de reiser videre. Kult, tenker disiplene. Kanskje han skulle fortelle dem om han at han skal bli den nye kongen? Nå skal dere høre:

Lukas 18.31-34:

31 Han tok de tolv til side og sa til dem: «Se, vi går opp til Jerusalem, og alt det som profetene har skrevet om Menneskesønnen, skal gå i oppfyllelse. 32 Han skal overgis til hedningene og bli hånt og mishandlet og spyttet på, 33 og de skal piske ham og slå ham i hjel. Og den tredje dagen skal han stå opp.» 34 Men de skjønnte ikke noe av dette. Meningen var skjult for dem, og de forsto ikke det han sa.

Skjønnte dere noen ting av det? De voksne som har hørt det før gjorde kanskje det. Men disiplene skjønnte ingen ting når de hørte det. Og de var voksne. At Jesus skal dø når de kommer til Jerusalem? Jesus er jo ikke syk, og er jo bare 33 år. Dø nå, midt i festen i Jerusalem? Hæ? Og at de skal spytte på han, piske han og mishandle han? Hæ!? Alle liker jo deg, Jesus! Ingen vil gjøre det mot deg som gjør så mye godt! De vil heller gjøre deg til konge: Ikke piske og drepe deg. Hæ? Skjønner ikke hva han snakker om.

Men vi vet i dag at Jesus hadde rett. I påsken så skjedde alt dette med Jesus. Jesus visste det på forhånd. Det må ha vært fælt. Og han lot ikke å være dra til Jerusalem for det. Fordi det var viktig at det skjedde. Selv om det var veldig fælt.

Vi vet at livet ikke alltid er bra. Det er noen motbakker, akkurat som det var opp til Jerusalem. Motbakker er jo kjedelige på ski, mye gøyere å kjøre nedover. Men vi vet det blir oppoverbakker når vi går på ski. Sånn er det i livet også. Av og til blir vi triste og lei oss. Syke kanskje. Kanskje sier noen stygge ting til eller om oss, og vi føler oss alene og redde. Eller at vi ikke er morsomme. At vi ikke gleder oss til noe lenger. Den verste motbakken er kanskje den vi må gå opp mot døden som kommer en gang.

Jesus ville forberede disiplene på motbakkene, også døden. Nå som alt er bra, så må de også forberede seg på motbakkene. Det ville han at vi også skal gjøre. Forberede oss og gjøre oss sterke så vi klare motbakkene og de vanskelige tingene. Det er det fastetiden som kommer nå, handler om.

Men dere. Nå skal jeg til slutt fortelle dere den siste hemmeligheten: Og den har jeg gledet meg skikkelig til å fortelle. Jeg kan neste ikke vente, og nå trenger jeg ikke vente lenger heller. Klare? Etter at jeg er død skal jeg bli levende igjen! Det er helt sant. Jesus sa det til disiplene. Hørte dere ikke? Den tredje dag skal han oppstå. Påskemorgen ble Jesus levende igjen! Og alle som vil ta i mot Jesus og tro på han, være hans venn, skal etter at de er døde bli levende igjen og få leve sammen med han. Vi må dø først, akkurat som Jesus. Men det går bra til slutt! Det er så bra. Og få møte motbakkene med den troen og det håpet, med Jesus som vår venn, det er det beste vi kan gjøre. Så det hjelper vi hverandre med og feirer her i dag. At Jesus lever og er vår venn. Med karneval, dåp, nattverd og pølser på kirkekaffen.